

בית המשפט המחוזי בתל אביב - יפו

ת"א 1884-06 עצמוני אסתר נ' דתיה בן דור

לפני כב' ה שופט איתן אורנשטיין

התובעת עצמוני אסתר
ע"י ב"כ עו"ד יעקב קלדרון ואח'

נגד

הנתבעת דתיה בן דור
ע"י ב"כ עו"ד זליגסון גבריאל ושות'

1

פסק דין

2

3

4

5

6

7

8

9

10

11

12

13

14

15

16

17

18

19

20

21

22

23

24

25

26

27

28

בהחלטתי מיום 31.1.10 (להלן: "ההחלטה") קיבלתי את התביעה בחלקה זה שקבעתי כי התובעת היא בעלת זכויות בשווה עם הנתבעת בספר "חכמים בדרך" (להלן: "הספר"). זאת נקבע בין היתר, על בסיס הסכמה שהייתה בין הצדדים ושהופרה על ידי הנתבעת, כמו גם מחמת שימוש שנעשה ביצירות התובעת, בספר. לאור זאת נקבע שיש במעשי הנתבעת משום הפרת הוראת סעיף 16(3) לחוק זכות יוצרים (1911), שחל על המקרה, כמו גם הפרה של הזכויות המוסריות של התובעת וכקבוע בסעיפים 4(א)1, 4(א)2 ו-4(א)4 לפקודת זכויות יוצרים (1924). לא התקבלה עמדת התובעת לפיה היא מחברת משותפת של הספר וכי יש להוסיף את שמה כמחברת של הספר לצדה של הנתבעת. בהחלטה נקבע כי התובעת זכאית למחצית מכל הרווחים שהפיקה ו/או תפיק הנתבעת מהספר, לרבות תגמולים מכל גורם שהוא.

פסק הדין, עוסק בפיצוי המגיע לתובעת ובהתאם לעקרונות שנקבעו בהחלטה.

בכתב התביעה, עתרה התובעת לחייב את הנתבעת לשלם לה פיצויים בסך של 510,000 ₪, כערכו ליום הגשת התביעה, בגין הנזקים הבאים:
סך של 300,000 ₪ שהוערך כתשלום חלקה של התובעת בתמלוגים המגיעים מהספר, לפי הוצאה לאור של 30,000 עותקים; פיצויים בסך 20,000 ₪ ללא הוכחת נזק לפי סעיף 3א' לפקודת זכות יוצרים; פיצויים בסך 30,000 ₪ בגין הפרת הזכות המוסרית; פיצויים בסך 50,000 ₪ מחמת עשיית עוולה בתיאור כוזב, בגין גזל מוניטין; פיצויים בסך 30,000 ₪ בגין גזל המוניטין של התובעת; פיצויים בסך 30,000 ₪ בגין רשלנות והפרת חובה חקוקה. עוד נתבע פיצויי עבור הוצאות ושכר טרחה.

בדיון וכן בסיכומים, התמקדו הצדדים בעיקר בפיצויים בגין התמלוגים המגיעים לתובעת מההוצאה לאור של הספר. למעשה, התובעת זנחה בסיכומיה חלק מהעותרות לסעדים האחרים. התובעת עתרה לחייב את הנתבעת בגין תמלוגים של הספר בסכומים העולים על סכום התביעה, ולכן אפתח בראש נזק זה:

בית המשפט המחוזי בתל אביב - יפו

ת"א 1884-06 עצמוני אסתר נ' דתיה בן דור

לפני כב' ה שופט איתן אורנשטיין

חלקה של התובעת בתמלוגים

בהחלטה חויבה הנתבעת להמציא לתובעת פירוט על כל ההכנסות מכל מין וסוג שהוא בקשר לספר וכן אישור של רו"ח המאמת את הנתונים ואישור של "מודן הוצאה לאור" (להלן: "מודן"), בדבר התשלומים ששולמו לנתבעת. בהתאם לכך המציאה הנתבעת תצהיר ובו פירוט באשר לתמלוגים שקיבלה מהספר, אישור מחשב מודן מיום 22.4.10 בדבר התמלוגים שמודן שילמה לנתבעת (להלן: "אישור מודן") וכן אישור של רו"ח הנתבעת מר ארנון עזרא (להלן: "רו"ח") בדבר התמלוגים שקיבלה הנתבעת (להלן: "אישור רו"ח"). עוד צורפו לתצהיר, העתק העברות בנקאיות.

בנוסף הוגש לבית המשפט הסכם שבין הנתבעת לבין מודן מיום 14.11.05 בדבר הוצאה לאור של הספר (להלן: "ההסכם"). בהתאם להסכם, תפיק ההוצאה לאור את הספר ותישא בכל העלויות הכרוכות בכך. בתמורה תהיה זכאית הנתבעת לשכר סופרים כדלקמן:

עבור 5,000 העותקים הראשונים, ישולם לנתבעת סך של 21% ממחיר הספר לצרכן. עבור כל עותק מעבר ל- 5,000 העותקים הראשונים, ישולם לנתבעת סך של 24% ממחיר הספר לצרכן. ההוצאה לאור התחייבה לשלם לנתבעת מקדמה בלתי הדירה בסך של 20,000 ₪ בצירוף מע"מ במעמד חתימת ההסכם.

מתצהיר הנתבעת, מאישור מודן ומאישור רו"ח, עולה כי נמכרו 6,177 ספרים בגינם זכאית הנתבעת לתמלוגים. עוד עולה מהאישורים כי מודן שילמה לנתבעת מקדמה בסך 23,300 ₪ כולל מע"מ וכן תשלומים נוספים במהלך השנים. סך הכל שולם לנתבעת עד מועד האישורים, סך כולל של 54,485 ₪, הכולל גם את המע"מ.

עוד יש לציין כי מאישורים אחרים שצורפו, כגון דו"ח תקופתי של מודן בגין מכירות כלל ספרי הנתבעת, משולם לנתבעת שכר סופרים דרך כלל, בשיעור של 10% ממחיר המכירה של כל ספר, זאת בהבדל מהספר נשוא התביעה, שבו כאמור שולמו תמלוגים בשיעורים אחרים. בהערת שוליים המופיעה באישור מודן צוין כי מחמת שגגה שולמו לנתבעת תמלוגים בשיעור מופחת של 10% בלבד, עבור התקופות 3/2008 – 10/2007 ו-4/2008 – 9/2008, במקום התמלוגים בשיעור המגיע לפי ההסכם. טעות זו תוקנה בהמשך, ההפרש שולם לנתבעת בתאריכים 20.1.09 ו-15.2.09. לא ניתן לדעת בוודאות האם ההפרש האמור, אכן בא לידי ביטוי באישור מודן ו/או באישור רו"ח, או שמא יש להוסיף סכום זה על התמלוגים כנחזים באישורים. סכום נוסף שדומה כי לא בא לידי ביטוי באישורים, הינו תשלום תמלוגים בשיעור של 24% על המכירות של 1,177 ספרים, קרי ההיקף העולה על 5,000 ספרים בגינם זכאית הנתבעת לתמלוגים בשיעור של 21% בלבד.

פרט לתצהיר הנתבעת והנספחים השונים, לא הובאו ראיות.

בית המשפט המחוזי בתל אביב - יפו

ת"א 1884-06 עצמוני אסתר נ' דתיה בן דור

לפני כב' ה שופט איתן אורנשטיין

1 בסיכומי ב"כ התובעת נטען כי על בית המשפט להתעלם מהאסמכתאות שהציגה הנתבעת בדבר
2 התמלוגים ששולמה לה, שכן אלה אינם משקפים את ההכנסות האמיתיות של התובעת מהספר.
3 לעניין זה נטען בין היתר:
4 ההסכם גולה רק בדיעבד, ולאחר שהוסתר מעיני בית המשפט והתובעת. נטען כי לכאורה שולמו
5 לנתבעת תמלוגים בסכום הנמוך מהמוסכם, כך שאין ליתן אמון באסמכתאות. הוסיפה וטענה
6 התובעת כי אישור מודן, הגם שהופק מיום 9.11.09 (במ/1), הוא מתייחס לתמלוגים ששולמו
7 מאוקטובר 2009 ועד מרץ 2010, וגם בכך טעם להעדר אמינות של מסמך זה. לגרסת התובעת, גם
8 קיימת זהות בלתי סבירה של מכירות בתקופות שונות. התובעת מפנה לבעייתיות בהשלמת הפרשי
9 תשלום התמלוגים כמו גם לכך שהשלמות נעשו בתשלום אחד ולא בשניים ובמועדים שונים מאלו
10 שצוינו באישור מודן. התובעת אף טוענת לאי דיוקים בכל הנוגע להכללת סכום המעמ.
11
12 לטענת התובעת, הנתבעת הסתירה תגמולים מהפצת הספר בשפה הערבית, וכי אין לקבל את עדות
13 הנתבעת לפיה לא היו מכירות של הספר בערבית.
14
15 לעמדת התובעת, יש להתעלם מעמדת הנתבעת העותרת להביא בחשבון את השקעותיה בהפקת
16 הספר שעיקרם שעות עבודה, לרבות עם צדדים שלישיים שהיו דרושים לצורך הספר, כמאייירים,
17 שעם חלקם נפגשה בעת שאין חולק שגם התובעת הייתה שותפה להפקת הספר.
18
19 מהמכלול האמור, טוענת התובעת כי על בית המשפט להשית את החיוב הכספי, על דרך האומדנא,
20 ללא צורך בחשבון והנמקה, ובהתאם להלכות פסוקות. לעניין זה מפנה התובעת את בית המשפט
21 למספר קריטריונים על בסיסם יש לקבוע את האומדנא. בכלל אלה, שהכנסות התובעת מהספר
22 במשך השלוש השנים האחרונות היו בסך של 80,000 ₪. סכום זה, אמור לשמש קריטריון להכנסות
23 צפויות של הנתבעת מהספר למשך חמש עשרה השנים הבאות, ולמעשה עד תום משך חיי מהדף של
24 הספר. לעמדת התובעת ומניסיונה האישי, ההכנסות האמורות, לפי החישוב דנן, יניבו לנתבעת
25 תמלוגים בסך כולל של כ 500,000 ₪. התמלוגים אותם תהיה הנתבעת זכאית לקבל ממכירת הספר
26 בערבית, יהיו לפחות, אם לא יותר מאלה שבעברית. בנוסף לאלה, יהיו ערוצי הכנסות אחרים
27 מהספר כגון עדכוני מהדורות ועוד שיניבו תמלוגים בסך של 400,000 ₪. מכלל הסכומים, חלקה של
28 התובעת הינו מחצית, ולכך יש להוסיף גם פיצוי בגין עוגמת נפש.
29
30 הנתבעת טוענת כי הטעויות עליהן מצביעה התובעת הן באישור מודן, ולכן היה על התובעת לזמן את
31 חשב מודן, ולחקור אותו עליהן. לא כל שכן, בדיון הסכים ב"כ הנתבעת לזימון החשב. לגופו, חולקת
32 הנתבעת על עמדת התובעת באשר לפיה אין מדובר בטעויות מהותיות. כך בשוני של מועד התשלום
33 על פי הדו"ח לבין מועדי התשלום בפועל, שכן אין כל ראיה שהשלמת הפרש נעשתה במועד כנטען
34 על ידי התובעת, ביום 1.5.09. בדומה מוכחש כי הייתה הטעיה מצד הנתבעת בדבר החזרת המקדמה

בית המשפט המחוזי בתל אביב - יפו

ת"א 1884-06 עצמוני אסתר נ' דתיה בן דור

לפני כב' ה שופט איתן אורנשטיין

1 הבלתי הדירה. ב"כ הנתבעת אף טוען כי לא חלה כל שגגה בנושא הכללת המעמ בתמלוגים וכמופיע
2 בדוחות, גם אם הייתה אי הבנה בעדות הנתבעת בנושא. לעמדת הנתבעת, היא לא העלימה כל נתון
3 מהתובעת, לרבות בקשר להעדר הכנסות ממכירת הספר בערבית.

4 הנתבעת מתנגדת לפסיקת החיוב על דרך האומדנא, מחמת שיש לפני בית המשפט פרטים על מנת
5 לקבוע את המגיע.

6 עוד נטען כי לפי כתב התביעה המתוקן ובהתאם להחלטה, זכאית התובעת רק לרווחים ולא ליתר
7 ראשי הנזק שנתבעו, ושלא התקבלו ובכללם רשלנות, הפרת חובה, הפרת זכויות יוצרים, זכות
8 מוסרית, גזל ומוניטין.

9 הנתבעת סבורה שאין מקום לפסוק הוצאות לתובעת, מחמת התנהלותה בהליך.

10
11 כל צד טוען שעל משנהו היה לזמן את חשב מודן לחקירה על התשלומים לתובעת. אציין כי בתום
12 הדיון הצעתי לב"כ הצדדים לזמן את חשב מודן, אך לא הייתה הסכמה לכך מצד ב"כ התובעת.

ההלכה

15 פסיקת פיצויים נעשית על פי אמות המידה שקבועות בחקיקה הרלוונטית לסוגיה ויישום וההלכות
16 הפסוקות, ובשים לב לראיות שהובאו לפני בית המשפט. רק במקרים חריגים, בהעדר ראיות
17 מספקות, או שהראיות אינן מהימנות, תבחן אפשרות לפסוק פיצויים בדרך האומדנא, AT LARGE
18 . ההלכה האמורה נוהגת גם במקרה של הפרת זכויות יוצרים וכמות שהדבר נקבע בע"א 4500/90
19 מאיר הרשקו נ' חיים אורבך, [1995] :

20 "ואף מקובל עלי שאם אפשר לחשב את הנזק לפי קני מידה ברורים, אין ללכת בדרך
21 האמדן הגלובלי; אך יצויין שלמעוררים חלק נכבד בערפול הנתונים שהיו עשויים לסייע
22 לנו לחשב את נזקי המשיב בדרך חשבונית כלשהי, ולו גם בקירוב".

23
24 דברים מפורשים נאמרו בע"א 528/73 עמוס אטינגר נ' זן אלמגור, [1975] :

25 "הכלל הוא שיש לחשב את הפיצויים לפי הפרש שבין ערכה של זכות-היוצרים לפני
26 ההפרה לבין ערכה לאחריה... אבל אין בכלל זה כדי לספק קנה-מידה בכל אותם המקרים
27 הרבים אשר בהם ערכה של זכות-היוצרים אינה ניתנת להערכה, לא לפני ההפרה ולא
28 לאחריה."

29
30 גם במקורות נקבע ש"אין הנזקין משתלמין... אלא בראיה ברורה" (ראה רמב"ם, הלכות נזקי ממון,
31 פרק ח, הלכות יג-יד; שולחן ערוך, חושן משפט, סימן תח, סעיפים א-ב).

בית המשפט המחוזי בתל אביב - יפו

ת"א 06-1884 עצמוני אסתר נ' דתיה בן דור

לפני כב' ה שופט איתן אורנשטיין

מן הכלל אל הפרט

1
2 המקרה שלפניי אינו נמנה על אותם מקרים בהם אין לפני בית המשפט כלים מספקים לקבוע את
3 הפיצוי המגיע לתובעת, לפי אמות מידה מקובלות, ואיני נדרש אפוא להעריך את הפיצוי על דרך של
4 אומדנה.

5
6 סבורני כי יש לפניי ראיות לפסיקת הפיצוי המגיע לתובעת, כי אין במסמכים שהומצאו כדי להטיל
7 ספק באותנטיות של סכומי התמלוגים של הנתבעת מהם יש לגזור את המגיע לתובעת. מכל מקום,
8 שעה שהנתבעת המציאה נתונים, והתובעת סברה שאין בהם לשקף נכונה את המגיע, הנטל עבר
9 אליה להפריך אותם וזאת יכלה לעשות באמצעות הזמנת העדים השונים לחקירה על נכונות
10 המסמכים, אך היא נמנעה מלעשות כן.

11
12 הומצאו לבית המשפט אסמכתאות, ובכללם אישורים חשבונאיים שעל פניהם נראים מהימנים,
13 האחד של חשב מודן ובו פרוט התמלוגים ששולמו לנתבעת והשני של רו"ח הנתבעת ובו הצלבה של
14 הנתונים האמורים. הנתונים שבמסמכים אלה, מתיישים האחד עם מישהו, כך שהדעת נותנת
15 שהם משקפים נאמנה את המגיע לנתבעת. אכן, הנתבעת לא המציאה תצהיר מאת חשב מודן כמו גם
16 תצהיר של רו"ח מטעמה, כפי שטען ב"כ התובעת. עם זאת, בהתאם להחלטה לא חויבה הנתבעת
17 לעשות כן אלא רק להמציא אישורים של שני אלה, וכמות שעשתה. ככל שסבר ב"כ התובעת, שיש
18 מקום לזמן את חשב מודן או את רו"ח הנתבעת, שומה היה עליו לבקש את התייצבותם בבית
19 המשפט וחקירה על האישור שניתן על ידם. הצעתי בדיון לב"כ הצדדים לזמן את חשב מודן, הצעה
20 שלא התקבלה ע"י ב"כ התובעת.

21 הנתבעת נחקרה על תצהירה, לא נמצאו בגרסתה סתירות שיש בהן כדי להגיע לידי מסקנה בדבר
22 חוסר מהימנות, השוללים הסתמכות על תצהירה. לכל היותר מדובר בשגגה שעולה על פניה והדבר
23 יבוא לידי תיקון.

אוסף;

24
25
26 לא הוכח כי נפלו שגגות מהותיות באישור חשב מודן ו/או באישור רו"ח הנתבעת, ומכל מקום
27 ששומטות את הקרקע תחת אלו עד כי יש להתעלם מאלה ולא לאמצם. הלכה למעשה עסקינן בשגגה
28 אחת, אותה יש לתקן והיא להוסיף לסכום התמלוגים המופיע באישור מודן ובאישור רו"ח, את
29 ההפרש שבין 21% לבין 24% עבור מכירה של 1,177 ספרים.

30 באשר לטעויות האחרות הנטענות:

31 מהאישורים עולה כי ההפרש בגין חוסר בתשלום תמלוגים ששולמו בשיעור מופחת של 10% בלבד,
32 שהוא השיעור המשולם לנתבעת ביחס לספריה אחרים, בהבדל מהשיעורים נשוא הספר, שולם
33 וטעות זו תוקנה.

בית המשפט המחוזי בתל אביב - יפו

ת"א 1884-06 עצמוני אסתר נ' דתיה בן דור

לפני כב' ה שופט איתן אורנשטיין

1 באשר להחזר המקדמה, אזי לפי נוסח ההסכם בין הנתבעת לבין מודן, במ/2, מדובר במקדמה על
2 חשבון שכר סופרים, ומאחר והתברר כי סכומי המקדמה לא נוכו מהתמלוגים, היה צריך להחזירה,
3 כמות שנעשה.
4 לגבי הכללת סכום המעמ בתמלוגים; מתברר שהתמלוגים ששולמו לנתבעת הם מסכומי המכירות,
5 כאשר אלה כוללים מעמ, ולכן גם אישור חשב מודן ואישור רו"ח ביחס לסכומים ששולמו לנתבעת,
6 כוללים אף הם מעמ.
7
8 תקבולים ממכירת הספר בתרגום לערבית;
9 לא הובאה כל ראיה ושמץ של ראיה כי הספר נמכר כגרסת התובעת. לאור הכחשת הנתבעת כי הספר
10 נמכר בערבית, הגם שאישרה שתורגם והוצע למכירה, ובהינתן שאין לכך גם ביטוי באישור מודן
11 ובאישור רו"ח, עבר הנטל לתובעת להוכיח כי היו מכירות של הספר בתרגום לשפה הערבית.
12 התובעת טוענת כי רכשה ספר בערבית באמצעות האינטרנט, אך לא הגישה תצהיר על כך ואף לא
13 הובאה כל אסמכתא שתבסס הטענה, כגון קבלה ועימותה עם הנתבעת. העדר כל ראיה בעניין,
14 הסותרת את עמדת הנתבעת, עומדת בעוכרי התובעת והמסקנה המתבקשת היא שיש לאמץ את
15 עמדת הנתבעת, קרי שלא היו מכירות של הספר בערבית.
16
17 למעלה מהצורך אציין כי בדיון נטען שהנתבעת עשתה שימוש באחד הפרקים של הספר לשם הוצאת
18 ספר חדש בשם "מעבר חצייה, המצאה נהדרת", אשר יצא לאור בשנת 2008. אמנם, המלל בספר
19 החדש אינו אלא העתקה של עמוד 27-30 לספר נשוא התביעה, אך התברר כי המלל האמור מקורו
20 בספר אחר בשם "סיפורים לפרפר נחמד", שיצא לאור בשנת 1984, ולכן אין בספר החדש כל העתקה,
21 או שימוש ע"י הנתבעת, המזכה את התובעת בתשלום כלשהו. מדובר בחומר, פרי יצירה בלעדית של
22 הנתבעת, קדם בשנים רבות למיזם המשותף שלהן, ואין מקום לטעמי לזכות את התובעת בכל
23 תשלום בגיננו.
24
25 הופניתי גם לאתרים שונים, בהם הספר מוצג למכירה ע"י גורמים שונים, לרבות מפיצי משנה של
26 מודן, כגון "לונגי-כהן בע"מ", אך לא הוכח כי אלה הניבו תמלוגים לנתבעת, מעבר לאלה עליהם דווח
27 באישור של מודן ו/או באישור של רו"ח.
28
29 הנתבעת טענה שהיו לה הוצאות ניכרות בקשר עם הפקת הספר, וכוונתה לשעות עבודה שהושקעו
30 על-ידה, ולא לתשלומים ששולמו, שכן כאמור מודן נשאה בעלויות שהיו כרוכות בהפקת הספר.
31 נראית לי עמדתו של ב"כ התובעת לפיה אין מקום להפחית את ההוצאות האמורות, גם אם היו
32 מוכחות, במסגרת ההתחשבות למגיע לתובעת. כפי שפורט בהרחבה בהחלטה, כל אחד מהצדדים
33 תרם את חלקו לספר, הן מכישרונו, הן מפגישות וישיבות לרבות כל מי שיד ורגל לו בהוצאת הספר,
34 לרבות המאירים, הצלמים, וכיוצא באלה. אין מקום אפוא להתחשב בעלויות שהיו לצדדים, של

בית המשפט המחוזי בתל אביב - יפו

ת"א 1884-06 עצמוני אסתר נ' דתיה בן דור

לפני כב' ה שופט איתן אורנשטיין

1 השקעה אישית, קרי שעות עבודה בהוצאה לאור של הספר, בהבדל מתשלומים לצדדים שלישיים,
2 אם היו.

3
4 לפיכך, אני מאמץ את הנתונים שהוגשו על ידי חשב מודן באשר לתמלוגים ששולמו לנתבעת, בתיקון
5 אחד ולפיו סכום התגמול מעבר למכירת 5,000 ספרים, מזכה את הנתבעת בתגמול בשיעור המוסכם
6 המוסכם בינה לבין מודן של 24%.

7
8 התובעת זכאית למחצית מכל תקבול ממועד תשלומי לנתבעת, או מהמועד בו היתה זכאית לקבלו,
9 אם לא שולם, לפי האמור באישור מודן, ובצירוף הפרשי הצמדה מאותו מועד ועד ליום מתן פסק
10 הדין. להסרת ספק, התובעת זכאית גם להפרש בגין הטעויות שנטען כי שולמו בתאריכים 20.1.09 ו-
11 15.2.09, כמפורט לעיל.

12
13 לא ראיתי לפסוק לתובעת נזקים בגין אפשרות של השאת תמלוגים מאפיקים נטענים אחרים, כגון
14 עדכונים בעתיד של המהדורה, שווק בשפות נוספות, שכן לא הובאה כל ראיה לעניין.

ראשי הנזק הנוספים :

15
16
17 בסיכומים, נטען כי מעשי הנתבעת גרמו לתובעת לעוגמת נפש רבה, ולפיכך עתרה לחייב את הנתבעת
18 בפיצויים בגין נזק לא ממוני ובהתאם לסעיף 13 לחוק החוזים (תרופות בשל הפרת חוזה), תשל"א-
19 1970. עוד הפנתה התובעת לחיוב הנתבעת בגין העוולות השונות תוך הפניה להלכות בתחום דיני
20 עשיית עושר. הנתבעת מאידך טענה כי לא התקבלו כל עילות התביעה, כגון רשלנות והיפר חובה
21 חקוקה.

22
23 בע"א 4500/90 מאיר הרשקו נ' חיים אורבך, הנ"ל, קבע בית המשפט כי אין מניעה לחייב את המפר
24 לשלם לנפגע פיצויים בגין עוגמת נפש, עקב הפרת זכויות היוצרים.

25 **"... כפי שכבר הוזכר לעיל, קיימת בארץ בהוראות הדין הרלבנטיות תשתית משפטית**
26 **לדיני זכות יוצרים לפסיקת נזקים בלתי ממוניים גם בסוגיה שלפנינו, ואיני רואה כל**
27 **מניעה להשוות גם בענין זה את דיני הנזיקין לדיני החוזים, כפי שהדבר נעשה בסוגיות**
28 **אחרות".**

29
30 בהחלטה פרטתי בהרחבה את השתלשלות האירועים, את ההסכמה בין הצדדים, את מימוש
31 המוסכם, התנהגות הצדדים לאחר ההתקשרות החוזית ביניהם, את ההפרה, סירוב הנתבעת לתקנה,
32 והפגיעה בתובעת. התרשמתי כי אכן התובעת נפגעה, מעבר לנזקים ממשים, גם מעוצמת ההפרות,
33 ובכלל זה מההכחשה החד משמעית של הנתבעת בדבר ההסכמה שבין השתיים להפיק במשותף את
34 הספר, ההכחשה כי התובעת תרמה לספר, תחושת העלבון שבאה לידי ביטוי, כחוט השני לאורך

בית המשפט המחוזי בתל אביב - יפו

ת"א 1884-06 עצמוני אסתר נ' דתיה בן דור

לפני כב' ה שופט איתן אורנשטיין

1 עדותה הממושכת של התובעת. אין לי כל צל של ספק, שההפרות הסבו לתובעת סבל נפשי. אמנם,
2 התובעת לא הביאה עדויות של מקורבים כגון בני משפחה או אחרים, שיכלו לספר על עוצמת הפגיעה
3 האישית בה, והעדרם של אלה, יובא אמנם בחשבון בסכום הפיצוי, אך אין בו כדי לשלול את זכות
4 התובעת לפיצוי בגין רכיב זה.

5
6 בת"א (מחוזי ת"א) 2048/03 קבלי רחל נ' מוצפי רחל, (2008), נדון מקרה של העתקת חומר של
7 התובעת לספרי הלימוד של הנתבעות. בית המשפט קבע כי בנוסף לפיצויים בגין הזכות המוסרית
8 והסטטוטורית, זכאית התובעת גם לפיצויים בגין עוגמת נפש, גזל, עשיית עושר ופיצויי נזיקין, בגינם
9 נפסק פיצוי ניכר ביותר.

10
11 לאחר שמיעת העדויות, בחינת המסמכים השונים, שימת לב להפרה, עוצמתה, הפגיעה בתובעת,
12 למקובל בהלכה בכגון דא, אני אומד את הפיצוי לתובעת בגין ראשי הנזק האחרים, בסך של 100,000
13 ש, כערכו ליום מתן פסק הדין.

הוצאות ושכ"ט

14
15
16 בפסיקת הוצאות ושכר הטרחה, הבאתי בחשבון את ההכחשה הגורפת של הנתבעת בדבר ההסכמה
17 בינה לבין התובעת, אשר נדחתה. את המאמצים שנדרשה התובעת בנסיבות אלה להוכיח את
18 גרסתה, לרבות באמצעות חו"ד של מומחית מטעמה לעניין. כן הבאתי בחשבון את משך ההליך,
19 מהותו, מורכבותו וכדומה.

20
21 לפיכך, אני מחייב את הנתבעת לשאת בכל הוצאות ההליך, קרי אגרת בית המשפט, שכר המומחית
22 דר' נשר מטעם התובעת, בהוצאת הקלטות ותמלול הפרוטוקול. כל הוצאה תשא הפרשי הצמדה
23 מיום הוצאתה ועד ליום מתן פסק הדין.

24 בנוסף, תשא הנתבעת בשכ"ט עו"ד בסך של 50,000 ש, כערכו להיום.
25 כל הסכומים שנפסקו, יישאו ריבית והפרשי הצמדה כדין מיום מתן פסק הדין ועד ליום התשלום
26 בפועל.

27
28 ניתן היום, ב אדר תשע"א, 6.2.2011, בהעדר הצדדים.

29
30 המזכירות תשלח את פסק הדין לב"כ הצדדים בדואר רשום.

31 איתן אורנשטיין, שופט
32

בית המשפט המחוזי בתל אביב - יפו

ת"א 1884-06 עצמוני אסתר נ' דתיה בן דור

לפני כב' ה שופט איתן אורנשטיין